Безродеи, дна, о, — и (чти) 1) който е нѣма род, родници. 2) безчеловеи.

Безродие (то) нѣмане род, родници, без человие

Безротостен, тна, о — и (чти) който не ротосе, не изговаря ротосто. в ръчти и, хрчти.

~~Безротостно, нар. без да ротосе, ротосто.~~

Безрѣкавен, вна, о, — и (чти) който нѣма рѣкави. дреха безрѣкавна.

Безрѣкавка (тка) в. безрѣкавче.

Безрѣкавник (чти) клашник безрѣкави палчо,

Безрѣкавници (тка) дреха, ро́кля

Безрѣкавниче (то) в. безрѣкавче.

Безрѣкавче (то) един вид коружче безрѣкави.

Безрѣцѣв, нар. тна като безрѣцѣ.

Безсмѣен, нна, о, — и (чти) в. безчеловеи.

Безсилен, лна, о, — и (чти) който нѣма сила, слаб, малкомощен, изнемощѣл.

Безсилно, нар. безсилно.

Безсилѣ, гл. дл. лишавам от сила. колко да го безсилиш, не можеш го обезсили.

Безскърбен, бна, о, — и (чти) който нѣма скърб, не скърби. чувот безскърбен.

Безславен, вна, о, — и (чти), който нѣма слава, недокарва слава; който прави работи що не сѣ за слава

Безславие (то) лишение от слава, в. безчестие.

Безславно, нар, без да има да докарва слава

Безсловесен, сна, о — и (чти) който нѣма способност да говори: безсловесно чивотно, от старото слово, което в'дие. чий ѣзик нѣма това значение.

Безсловесно, нар. без да може да говори.

Безсловесност (тка) 1) качината на безсловесний, 2) безкнижност. 3) скотство

Безсмислен, а, о, — и (чти) който не смисля, неразбиращ. 2) нѣщо което нѣма смисъл.

Безсмислие (то) нѣмане смисъл

Безсмисленица (тка) нѣщо което нѣма смисъл, речено или писано необмислено.

Безсмъртен, тна, о, — и (чти) който не подлежи на смърт. 2) незабравимий, вѣчно паметний: той остави безсмъртно име.

Безсмъртие (то) неумиране никога; вѣчно поменуване

Безсмъртно, нар. без да умира, без да се забрави.

Безсмѣтен, тна, о, — и (чти) 1) в. несмѣтен. безброи. 2) направен без смѣтка

Безсмѣтно, нар. безсмѣтно, колко не може да се смѣтне

Безрѣк, ка, о, — и (чти) който нѣма е дна рѣка. клосен, чопак. с'е дна рѣки.

Безсѣ (нар. 1) без съзнание. 2) неусѣтно глупаво. 3)

Безсѣсен, сна, о, — и (чти) в. безсѣстен.

~~Безсѣстен, тна, о, — и (чти) 1)~~

Безсѣстен, тна, о, — и (чти) 1) безсѣстен. 2) безчестен.

Безсилие (то) нѣмане сила; слабость, немощ

Безсилѣ. гл. дл. отпадам от сила, оставам без сили от дем безсилѣ.

Безсилна (тка) тоже що безсилие.

Безславѣ гл. дл. загубвам безславие, безчестие; то сам себе си безслави.

Безсловесие (то) нѣмане способност да говори.

Безслънчен, а, о, — и (чти) лишен от слънчевите лъчи на слънцето.

Безсмислено, нар. без да има смисъл,

Безсмѣно нар. без да се смѣнява